

pars maxima detuncabitur a hoc
dumtaxat apud grecos. **C**eterum
apud latinos an earum translatio
quam sub asteriscis et obelis nuper
edidimus. septingenti ferme a octi
genti versus defuncti ut deantatus
et laceratus corrosusque liber fedita
te sui publice legentibus prebeat. **H**ec
autem translatio nullum de veteribus
sequitur interpretem. sed et ex ipso hebreo
et arabicoque sermone et interdum
syro: nunc verba. nunc sensus. nunc
simul utrumque resonabit. **O**bligu
enim apud hebreos totus liber fer
tur et lubricus et quasi greci rethores
vocant schematismos dumque aliud
loquitur aliud agit. **V**t si velis an
guillam vel murenulam stridis te
nere maioribus quanto fortius presteris
tanto citius elabitur. **M**emini me
ob intelligentiam huius voluminis
licet deum quendam preceptorem qui
apud hebreos primus haberi puta
batur: non potuisse numeris: cuius
doctrina an aliquid profecerim nescio
Hoc unum scio non potuisse me in
pretari nisi quod ante intellexeram. **A**
principio itaque voluminis usque ad
ba iob apud hebreos psalterium oratio
est. **P**orro a verbis iob in quibus ait.
peccat dies in qua natus sum et nox
in qua dictum est conceptus est homo: us
que ad illud locum ubi ante finem volu
minis scriptum est. idcirco ipse me
reprehendo et ago penitentiam in fau
illa et cinere: ex metri versus sunt:
dactilo spondeoque curretes et ppe
lingue ydioma crebro recipientes
et alios pedes non eandem syllabarum
sed eorundem temporum. **I**nterdumque
richm ipse dulcis et tumulus ferre
numeris lege solutis quod metrici

magis quam simplex lector intelligit
Asupradicto autem versu usque ad
finem libri primum comma quod ema
net: psalterium oratio et continetur. **Q**uod si cui
videtur incredibile metra scire esse
apud hebreos et in more nostrum
flacci grecique peribaria alcheia saf
pho vel psalterium vel lamentatio
nes iheremie vel omnia ferme scrip
turae cantica comprehendit: legat phi
loneum iosephum origenem cesarien
sem eusebium: et eorum testimonio me
re dicere comprobabit. **A**udiant
quod propter canes mei idcirco me in
hoc volumine laborasse: non ut in
interpretatione antiquam reprehenderem
sed ut ea que in illa aut obscura
sunt aut omissa. aut certe scripto
rum vicio depravata. manifestio a nostra
interpretatione fierent qui et hebreum
sermonem ex parte didicimus et in
latino pene ab ipsis amabilis
inter grammaticos et rethores et phi
losophos detritum sumus. **Q**uod si apud
grecos post septuaginta editionem
iam christi euangelio choruseate in
de aquila et simmachus ac theodo
cion iudaeizantes heretici sunt recep
ti: qui multa mysteria salvatoris
subdola interpretatione celaverunt: et tunc
in exaplois habentur apud eccle
sias et explanantur ab ecclesiasti
cis viris: quanto magis ego christi
anus et de parentibus christianis na
tus et vexillum crucis in mea fro
te portans: cuius studium fuit
omissa expetere. depravata corrige
re et sacramenta ecclesie puro et fide
li aperire sermone: vel a fastidiosis
vel a malignis lectoribus non deo
reprobare. **D**ateat qui voluit veteres
libros vel in membranis purpureis

auto argēto q̄ descriptos vel vn-
cialibz ut vulgo aiūt litteris one-
ta magis exarata q̄ codices dū
mō mibi meisq̄ p̄mittāt paupe-
res habere cedulas a non tā pul-
chros codices q̄ emēdatos. **Vtē**
q̄ emēdico a septuaginta iux̄ gre-
cos a mea iux̄ hebreos: in latinū
meo labore trāslata ē. **Eligat vn⁹**
q̄sq̄ qd̄ vult a studiosuz me ma-
gis q̄ malinoli p̄tet.

¶ Alius prologus.

SI autē fiscellā ianco-
tererem aut palma
eū folia cōplicarem
aut in sudore vult⁹
mei cōmedere panē
a v̄tris opus sollicita mēte per-
tractare null⁹ morderet nemo rep̄-
hēderet. **Nūc** autē q̄ iux̄ta sententiā
saluatoris volo operari cibuz qui
nō perit a antiquā diuinoꝝ volu-
minū viā sentibz virgultisq̄ pur-
gare. error mibi gemin⁹ infigitur
corrector viciōrū falsarius vocor
a errores nō auferre sed serere.
Tāta ē em̄ vetustatis cōfuetudo
ut eē cōfessa plerisq̄ vicia placeāt
dū magis pulchros volūt habē
codices q̄ emēdatos. **Quapropt̄**
o fratres dilectissimi vnicū nobi-
litatis a humilitatis exēplar a p̄-
flabello calatis sportell⁹ q̄ munus-
culis monachorū. spūalia hēc et
māfura dona suscipite ac beatum
iob q̄ adhuc apud latinos iace-
bat i stercore a vermibz scatebat
errorū itegēū immaculatūq̄ gau-
dere. **Quo** em̄ post pbacōez atq̄ vi-
ctoriā duplicia sūt ei v̄mūsa red-

ditā ita ego in lingua n̄ra ut au-
dacter loquar. feci eū habere que
amiserat. **Igit̄** a vos a vnūquēq̄
lectorē solita prefatione cōmoneo
a in p̄ncipijs librorū eadē semper
ānēdēs rogo ut vbicūq̄ sp̄ p̄ce-
dēs virgulas videitis. sciatis ea
q̄ sbiecta sūt in hebraicis volumi-
nibus nō haberi. **Porro** vbi stel-
le ymago p̄fulseit ex hebreo in
sermone n̄ro addita sūt. **Ne**nō
a illa que haberi videbant̄. a ita
corrupta erāt ut sēfuz legētibz tol-
lerēt oratibus vob̄ magno labōe
correri maḡ vtile qd̄ ex odio meo
eccīs x̄pi rēturum rat⁹ q̄ ex alio
nego cō.

¶ Explicat prologus.

¶ Incipit lib Job (Car.)

Ute erat in terra hus
noīe iob. Et eāt vir
ille simplex a rectus
ac timens deū a rece-
dēs a malo. **Natiq̄**
sūt ei septē filij a tres filie. **Et** fuit
possessio eius septēmilia ouīū et
triāmlia camelorū quīgētaq̄ in
gaboz a quingente a zine ac fa-
milia multa nimis. **Eratq̄** vir ille
magn⁹ inter omēs oriētales. **Et**
ibāt filij eius a faciebāt cū iunior p̄-
domos vnusquisq̄ in die suo. **Et**
mittētes vocabāt tres sorores su-
as ut cōmederent a biberēt cū eis.
Cūq̄ in ortē transissent dies cū-
iū mitterbat ad eos iob et sādifi-
cauit illos cōfurgēsq̄ dibuculo of-
ferebat holocausta p̄ singulos.
Dicebat ei **Ne** forte peccauerint fi-
lij mei a bñdixerint deo i cordibz
suis **Sic** faciebat iob cūctis diebz